

Posudek oponenta diplomové práce
Metody výuky o politických procesech 50. let na plzeňských základních školách
Adam Vácha

Tématu metody výuky novodobých dějin se didaktická literatura dosud věnuje jen málo, proto lze diplomovou práci A. Váchy, zaměřenou na politické procesy 50. let 20. století, vítat. Tím spíš, že se jedná o aplikovaný výzkum, který uskutečnil na desíti plzeňských základních školách.

V úvodu se autor stručně věnuje historii těchto procesů, tomu, co k nim vedlo, jejich charakteristice a konstruování, aby hned vzápětí analyzoval příslušnou literaturu a metodické materiály. Druhou kapitolu pak tvoří analýza učebnic, které se na plzeňských základních školách používají – z ní autorovi k danému tématu nejpozitivněji vychází Dějepis pro 9. ročník od SPN, naopak nejhůře hodnotí učebnici z nakladatelství Fraus kvůli malému množství informací. Třetí kapitola je analýzou školních vzdělávacích programů na vybraných plzeňských školách napříč městskými obvody. Za logický bych ale na tomto místě považoval pouze rozbor výuky politických procesů, nikoli dějepisu jako takového, ačkoli s důrazem na nejnovější české dějiny. Jak a co se tedy vlastně učí o politických procesech na plzeňských školách? To se příliš nedovíme ani ve čtvrté kapitole, v níž A. Vácha údajně pojednává o způsobu jejich výuky, ve skutečnosti ale spíš analyzuje vyučující a jejich učební pomůcky. To, že učitelé používají k výuce tématu dokumentární filmy, fotografie a internet, je značně lakonické konstatování.

Coby zkušený informatik nicméně autor výborně pracuje s grafy a svůj výzkum zdařile převádí do tabelárních podob. Nutno je též ocenit jak již zmiňovanou volbu tématu, tak samotný výzkum v prostředí celé desítky plzeňských škol. Chybí mi však odpovědi na některé otázky (i nevyslovené) a konkrétnější analýzy. Bohužel, slabinu autorovy práce představuje jazyková stránka – gramatika, ortografie a ani stylistika nejsou bez chyb, totéž platí pro překlepy (např. hned na s. 4 jsem dlouho přemýšlel, co je to prosetřidnictví politických procesů, než jsem přišel na to, že se jedná o prostřednictví...). P

Přes uvedené výhrady považuji práci za zdařilou a tematicky neotřelou. Rád ji doporučuji k obhajobě a hodnotím ji jako **velmi dobrou**.

V Plzni 20. července 2017

Doc. PhDr. Jan Kilián, Ph.D.

